

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (ühexas koda)

2. september 2021 *

Eelotsusetaotlus – Asutamisvabadus – Teenuste osutamise vabadus –
Kutsekvalifikatsioonide tunnustamine – Direktiiv 2005/36/EÜ – Artikli 5 lõige 2 –
Liikmesriigis asutatud sõidukiekspert, kes asub vastuvõtva liikmesriigi territooriumile, et
tegutseda ajutiselt ja episoodiliselt oma kutsealal – Keeldumine kanda ta ajutiste ja episoodiliste
teenuste registrisse sellise vastuvõtva liikmesriigi kutseorganisatsiooni poolt, kus ta oli varem
asutatud – Mõiste „ajutine ja episoodiline teenus“

Kohtuasjas C-502/20,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel cour d'appel de Monsi (Belgia) 22. septembri 2020. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 5. oktoobril 2020, menetluses

TP

versus

Institut des Experts en Automobiles,

EUROOPA KOHUS (ühexas koda),

koosseisus: koja president N. Piçarra, neljanda koja president M. Vilaras (ettekandja) üheksanda koja presidendi ülesannetes ja kohtunik K. Jürimäe,

kohtujurist: H. Saugmandsgaard Øe,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- TP, esindaja: *avocat* V. Grévy,
- Institut des Experts en Automobiles, esindajad: *avocats* P. Botteman ja R. Molders-Pierre,
- Belgia valitsus, esindajad: L. Van den Broeck, M. Jacobs ja C. Pochset,
- Tšehhi valitsus, esindajad: M. Smolek, J. Vláčil ja T. Machovičová,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

- Madalmaade valitsus, esindajad: M. K. Bulterman ja M. H. S. Gijzen,
- Poola valitsus, esindaja: B. Majczyna,
- Euroopa Komisjon, esindajad: É. Gippini Fournier ja L. Armati,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab küsimust, kuidas tõlgendada ELTL artiklit 49 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta (ELT 2005, L 255, lk 22), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. novembri 2013. aasta direktiiviga 2013/55/EL (ELT 2013, L 354, lk 132) (edaspidi „direktiiv 2005/36“).
- 2 Taotlus on esitatud TP ja Institut des Experts en Automobiles'i (Belgia sõidukiekspertide instituut, edaspidi „IEA“) vahelises kohtuvaidluses seoses TP tegevusega Belgias sõidukieksperti kutsealal.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

- 3 Direktiivi 2005/36 põhjenduses 11 on muu hulgas märgitud, et direktiiv ei ole ette nähtud sekkumiseks liikmesriikide õigustatud huvidesse oma kodanike kutsealadega seotud siseriikliku õiguse täitmisest kõrvale hoidmise tõkestamisel.
- 4 Direktiivi artikli 3 lõikes 1 on sätestatud:

„Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) reguleeritud kutseala – kutsetegevus või -tegevuste hulk, millel tegutsema hakkamist või tegutsemist või tegutsemise üht moodustest reguleerivad spetsiaalse kutsekvalifikatsiooni omamist kas otseselt või kaudselt käsitlevad õigus- või haldusnormid; tegutsemise moodus on eelkõige kutsealal tegutsemine kutsenimetuse all, kui sellise nimetuse kasutamine on õigus- või haldusnormidega lubatud üksnes vastavat kutsekvalifikatsiooni omavatel isikutel. Kui esimene lause ei kohaldu, käsitletakse reguleeritud kutsealana lõikes 2 nimetatud kutseala;
- b) kutsekvalifikatsioon – haridust tõendava dokumendiga, artikli 11 punkti a alapunktis i nimetatud pädevuskinnituse ja/või töökogemusega tõendatud kvalifikatsioon;

[...].

5 Direktiivi II jaotis „Teenuste vaba osutamine“ sisaldab artikleid 5–9. Artiklis 5 „Teenuste vaba osutamise põhimõte“ on sätestatud:

„1. Ilma et see piiraks [liidu] õiguse erisätete ning samuti käesoleva direktiivi artiklite 6 ja 7 kohaldamist, ei tohi liikmesriigid kutsekvalifikatsiooniga seotud põhjusel takistada teenuste vaba osutamist teises liikmesriigis juhul, kui:

- a) teenuse osutaja on liikmesriigis ametlikult asutatud (edaspidi „asutamise liikmesriik“), eesmärgiga tegutseda seal samal kutsealal ja
- b) teenuse osutaja asub teise liikmesriiki ja kui ta tegutses ühes või enamas liikmesriigis sellel kutsealal vähemalt ühe aasta teenuse osutamisele eelnenud viimase kümne aasta jooksul, kui see kutseala ei ole asutamise liikmesriigis reguleeritud. Üheaastase kutsealal tegutsemise nõuet ei kohaldata juhul, kui kutseala või kutsealal tegutsemiseks vajalik haridus või koolitus on reguleeritud.

2. Käesoleva jaotise sätteid kohaldatakse ainult juhul, kui teenuse osutaja asub vastuvõtva liikmesriigi territooriumile, et tegutseda ajutiselt ja episoodiliselt lõikes 1 nimetatud kutsealal.

Teenuse osutamise ajutist ja episoodilist olemust, eriti selle kestust, sagedust, regulaarsust ja pidevust hinnatakse igal juhtumil eraldi.

3. Kui teenuse osutaja asub teise liikmesriiki, kehtivad talle kutse-, õigusliku ja haldusiseloomuga kutsealased eeskirjad, mis on otseselt seotud kutsekvalifikatsioonidega, näiteks kutseala mõiste, tiitlite ja nimetuste kasutamine ja tõsine kutsealane rikkumine, mis on otseselt ja konkreetselt seotud tarbijakaitse ning turvalisusega, samuti distsiplinaarsätted, mida vastuvõtvas liikmesriigis kohaldatakse selles liikmesriigis samal kutsealal tegutsevate isikute suhtes.“

6 Direktiivi artikli 6 „Erandid“ esimese lõigu punktis a on ette nähtud:

„Vastavalt artikli 5 lõikele 1 peab vastuvõttev liikmesriik teises liikmesriigis asutatud teenuse osutajad vabastama nõuetest, mis ta on kehtestanud oma territooriumil registreeritud spetsialistidele, mis on seotud:

- a) kutseorganisatsioonilt või -organilt tegevusloa saamis[e], selles registreerimis[e] või selle organisatsiooni või organi liikmeks olemis[ega]. Oma territooriumil kehtivate distsiplinaarsätete kohaldamise lihtsustamiseks vastavalt artikli 5 lõikele 3 võivad liikmesriigid kehtestada ajutise automaatse registreerimise sellise kutseorganisatsiooni või -organi juures või *pro forma* liikmelisuse selles organisatsioonis või organis tingimusel, et selline registreerimine või liikmelisus ei aeglusta ega komplitseeri mingil moel teenuste osutamist ega põhjusta teenuse osutajale mingeid lisakulusid. [...]“.

7 Direktiivi 2005/36 artikli 7 lõike 1 kohaselt võivad liikmesriigid nõuda, et teenuste osutamiseks ühest liikmesriigist esimest korda teise asuv teenuse osutaja peab sellest vastuvõtva liikmesriigi pädevale asutusele eelnevalt teatama. Seda deklaratsiooni tuleb kord aastas uuendada juhul, kui teenuse osutaja kavatseb selles liikmesriigis pakkuda vastaval aastal ajutisi või episoodilisi teenuseid.

Belgia õigus

15. mai 2007. aasta seadus

- 8 Belgias reguleerib sõidukiekspertide staatust ning nende õigusi ja kohustusi 15. mai 2007. aasta sõidukiekspertide kutseala tunnustamise ja kaitse seadus, millega asutatakse sõidukiekspertide instituut (loi du 15 mai 2007 relative à la reconnaissance et à la protection de la profession d'expert en automobiles et créant un Institut des experts en automobiles; *Moniteur belge*, 2.6.2007, lk 28087), mida on muudetud 6. oktoobri 2011. aasta seadusega (*Moniteur belge*, 10.11.2011, lk 67853) (edaspidi „15. mai 2007. aasta seadus“).
- 9 15. mai 2007. aasta seaduse artikli 5 lõike 1 punkti 2 alapunkti b kohaselt omistatakse IEA täisliikme staatus igale füüsilisele isikule, kes soovib asuda Belgiasse sõidukiekspertina ja esitab vastava taotluse, tingimusel, et ta esitab Euroopa Liidu liikmesriigi välja antud pädevuskinnituse või kvalifikatsiooni tõendava dokumendi. Selle seaduse artikli 5 lõike 1 punktis 6 on lisatud, et asjaomane isik tuleb kanda IEA täisliikmete nimekirja.
- 10 Seaduse artiklis 6 on sätestatud:

„Kui [...] [L]iidu liikmesriikide kodanikud asuvad teenuste osutamise vabaduse raames esimest korda Belgia territooriumile, et tegutseda ajutiselt ja episoodiliselt sõidukieksperti kutsealal, teavitavad nad sellest eelnevalt [IEA] nõukogu pädevat koda 12. veebruari 2008. aasta seaduse – millega kehtestatakse uus ELi kutsekvalifikatsioonide tunnustamise üldine raamistik – artikli 9 [lõike] 1 alusel kirjaliku avaldusega. [...]“.

12. veebruari 2008. aasta seadus

- 11 Direktiiv 2005/36 võeti Belgia õigusesse üle 12. veebruari 2008. aasta seadusega, millega kehtestatakse ELi kutsekvalifikatsioonide tunnustamise üldine raamistik (*Moniteur belge*, 2.4.2008, lk 17886; edaspidi „12. veebruari 2008. aasta seadus“).
- 12 Seaduse II jaotis „Teenuste vaba osutamine“ hõlmab artikleid 6–11. Seaduse artiklis 6 on sätestatud:
- „Käesoleva jaotise sätteid kohaldatakse ainult juhul, kui teenuse osutaja asub Belgia territooriumile, et tegutseda ajutiselt ja episoodiliselt artikli 7 [lõikes] 1 nimetatud kutsealal.
- Teenuse osutamise ajutist ja episoodilist olemust, eriti selle kestust, sagedust, regulaarsust ja pidevust, hinnatakse igal juhtumil eraldi.“
- 13 Sama seaduse artiklis 9 on ette nähtud eelneva deklareerimise kord vastavalt direktiivi 2005/36 artiklile 7.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

- 14 Mitme aasta vältel tegutses TP Belgias sõidukieksperti kutsealal. Alates 28. jaanuarist 2014 elab ta Luksemburgi Suurhertsogiriigi territooriumil ja tegutseb seal samal kutsealal.

- 15 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et TP esitatud tõenditest nähtub, et kuigi alates sellest kuupäevast on TP olnud lähetustes Belgias, toimub suurem osa tema kutsealasest tegevusest praegu väljaspool Belgia territooriumi, mistõttu võib tema kutsealast tegevust Belgias pidada „kõrvaltegevuseks“.
- 16 IEA palus septembris 2015 TP-l lasta end kanda IEA täisliikmete nimekirja, et viia tema olukord Belgias nõuetega vastavusse.
- 17 TP keeldus sellist taotlust esitamast ja kuna tema sõnul tegi ta mõned ekspertiisihinnangud Belgias, palus ta end kanda ajutiselt ja episoodiliselt tegutsevate sõidukiekspertide nimekirja, mis on ette nähtud 12. veebruari 2008. aasta seaduse artiklis 9.
- 18 IEA leiab, et tegutsedes sõidukiekspertina Belgias ilma IEA liikmeks olemata, tegutseb TP õigusvastaselt ja ebaausalt. Seetõttu esitas ta TP vastu Tribunal de commerce du Hainaut'le (Hainaut' kaubanduskohus, Belgia) hagi, milles taotles sõidukieksperti kutsenimetuse kasutamise ja Belgias sellel kutsealal tegutsemise lõpetamist.
- 19 TP palus omalt poolt vastuhagis samal kohtul otsustada tema kandmine ajutiselt ja episoodiliselt tegutsevate sõidukiekspertide nimekirja vastavalt 15. mai 2007. aasta seaduse artiklile 6.
- 20 29. novembri 2017. aasta otsusega rahuldab tribunal de commerce du Hainaut (Hainaut' kaubanduskohus) IEA nõude ja jättis TP vastuhagi rahuldamata. Selle otsuse peale esitas TP 15. veebruaril 2018 apellatsioonkaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule.
- 21 Eelotsusetaotluse esitanud kohus tunnistas 3. detsembri 2019. aasta otsusega TP apellatsioonkaebuse vastuvõetavaks ja otsustas TP esitatud dokumentide põhjal, et tema tegevuskoht on Luksemburgis direktiivi 2005/36 artiklite 16–19 tähenduses.
- 22 Eelotsusetaotluse esitanud kohus väljendab siiski kahtlust, kas liidu õigusega on kooskõlas 15. mai 2007. aasta seaduse artiklis 6 sisalduva väljendi „ajutine ja episoodiline“ tõlgendus, mida peab õigeks IEA ja mille kohaselt välistab varasema kestva ja korrapärase tegevuse olemasolu liikmesriigis selle, et sama tegevust saaks pidada selles liikmesriigis ajutiseks ja episoodiliseks pärast seda, kui asjaomase isiku tegevuskoht on teise liikmesriiki üle viidud. TP nimelt jätkas tegevusega, millega ta tegeles Belgias enam kui 25 aastat.
- 23 Lisaks leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et teenuste osutamise ajutisus tuleb kindlaks määrata mitte ainult teenuse osutamise kestuse, vaid ka selle sageduse, perioodilisuse ja pidevuse alusel. Ta järeldab sellest, et teatud kordumine ei takista põhimõtteliselt tegevuse ajutiseks pidamist. Samuti ei tohiks teenuse ajutisus takistada asjaomasel isikul liikmesriigis, kus teenust osutatakse, omada teatavat taristut, näiteks kontorit.
- 24 Nendel asjaoludel otsustas cour d'appel de Mons (Monsi apellatsioonikohus, Belgia) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:
- „1. Kas [...] 15. mai 2007. aasta seaduse [...] [artikli 5 lõike 1 punkti 2 alapunkti b ja artiklit] 6 koostoimes 12. veebruari 2008. aasta seaduse [...] sätetega, eelkõige artiklitega 6, 8 ja 9, võib tõlgendada nii, et teenuse osutaja, kes viib oma tegevuskoha teise liikmesriiki, ei saa pärast seda muudatust kanda end IEA ajutiste ja episoodiliste teenuste registrisse oma päritoluriigis Belgias, et seal tegutseda ajutiselt ja episoodiliselt? Kas selline tõlgendus on kooskõlas liidu õiguses tunnustatud asutamisvabadusega?

2. Kas [...] 15. mai 2007. aasta seaduse [...] [artikli 5 lõike 1 punkti 2 alapunkti b ja artiklit] 6 koostoimes 12. veebruari 2008. aasta seaduse [...] sätetega, eelkõige artiklitega 6, 8 ja 9, mida on tõlgendatud nii, et ajutise ja episoodilise tegevuse mõiste välistab päritoluliikmesriigis asuva teenuse osutaja võimaluse osutada teenuseid sihtliikmesriigis, kui sellel tegevusel on teatav korduvus, olemata regulaarne, või omada seal teatud taristut, on [direktiivi 2005/36] sätetega kooskõlas?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

- 25 Sissejuhatuseks olgu märgitud, et kuigi Euroopa Kohtul palutakse eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimuste sõnastusest nähtuvalt otsustada, kas riigisisene õigusnorm on liidu õigusega kooskõlas, ei takista miski Euroopa Kohut andmast eelotsusetaotluse esitanud kohtule tarvilikku vastust, jagades sellele kohtule liidu õigusest tulenevaid tõlgendusjuhiseid, mis võimaldavad tal endal otsustada, kas riigisisene õigus on liidu õigusega kooskõlas (vt selle kohta 30. aprilli 2020. aasta kohtuotsus CTT – Correios de Portugal, C-661/18, EU:C:2020:335, punkt 29 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 26 Põhikohtuasja kohta nähtub eelotsusetaotlusest, et TP on Luksemburgis ametlikult asutatud ja tegutseb seal sõidukieksperti kutsealal. Lisaks viitab eelotsusetaotluse esitanud kohus TP „lähetustele“ mitmes liikmesriigis, eelkõige Belgia Kuningriigi territooriumil, mis tähendab tema füüsilist liikumist sellesse liikmesriiki, et tegutseda seal oma kutsealal.
- 27 Sellest järeldub esiteks, et selline teenuste osutamine kuulub direktiivi 2005/36 artikli 5 kohaldamisalasse, mille lõike 1 punktis a on sätestatud põhimõte, mille kohaselt ei tohi liikmesriigid kutsekvalifikatsiooniga seotud põhjusel takistada teenuste vaba osutamist juhul, kui teenuse osutaja on teises liikmesriigis ametlikult asutatud, eesmärgiga tegutseda seal samal kutsealal. Sellega seoses on nimetatud artikli lõikes 2 täpsustatud, et direktiivi 2005/36 II jaotise sätteid kohaldatakse ainult juhul, kui teenuse osutaja asub vastuvõtva liikmesriigi territooriumile, et tegutseda ajutiselt ja episoodiliselt oma kutsealal.
- 28 Teiseks, kuna põhikohtuasja asjaolud kuuluvad direktiivi 2005/36 II jaotise kohaldamisalasse, mis sisaldab artiklit 5, ei kuulu kohaldamisele Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (ELT 2006, L 376, lk 36) artikkel 16 vastupidi sellele, mida väitis Madalmaade valitsus Euroopa Kohtule esitatud kirjalikes seisukohtades. Nimelt selle direktiivi artikli 17 punkti 6 kohaselt ei ole sama direktiivi artikkel 16 kohaldatav direktiivi 2005/36 II jaotisega hõlmatud küsimuste suhtes, samuti teenuse osutamise kohaks olevas liikmesriigis kehtivate nõuete suhtes, kui teenuse osutamine on reserveeritud üksnes teatud kutseala esindajatele (17. detsembri 2015. aasta kohtuotsus X-Steuerberatungsgesellschaft, C-342/14, EU:C:2015:827, punkt 36).
- 29 Neid täpsustusi arvestades tuleb mõista, et oma küsimustega, mida tuleb analüüsida koos, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas direktiivi 2005/36 artikli 5 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selle sätte tähenduses vastuvõtva liikmesriigi õigusnormid, mis selle liikmesriigi pädevate asutuste tõlgenduse kohaselt ei võimalda teises liikmesriigis asutatud kutsealal tegutseval isikul ajutiselt ja episoodiliselt vastuvõtva liikmesriigi territooriumil oma kutsealal tegutseda, kuna asjaomasel kutsealal tegutseval isikul oli varem tegevuskoht selles liikmesriigis, tema osutatavatel teenustel on teatav korduvus või kuna tal on selles liikmesriigis taristu, näiteks kontor.

- 30 Nendele küsimustele vastamiseks on vaja tõlgendada direktiivi 2005/36 artikli 5 lõiget 2 ja täpsemalt selles sättes kasutatud väljendit vastuvõtvas liikmesriigis „ajutiselt ja episoodiliselt“ tegutsemine, lähtudes ELTL artikliga 56 kaitstud teenuste osutamise vabadust käsitlevast Euroopa Kohtu praktikast.
- 31 Euroopa Kohus on selles suhtes juba leidnud, et teenuste osutamise vabaduse ja asutamisevabaduse kohaldamisalade vahel tuleb vahet teha. Selleks on oluline kindlaks teha, kas ettevõtja on asutatud liikmesriigis, milles ta kõnealust teenust osutab. Kui ta on asutatud samas liikmesriigis, kus ta teenuseid pakub, kuulub ta asutamisevabaduse põhimõtte kohaldamisalasse, nagu see on määratletud ELTL artiklis 49. Kui aga ettevõtja ei ole asutatud vastuvõtvas liikmesriigis, tuleb teda käsitada piiriüleste teenuste osutajana ning ta kuulub teenuste osutamise vabaduse põhimõtte alla (22. novembri 2018. aasta kohtuotsus Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank, C-625/17, EU:C:2018:939, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 32 Mõiste „asutamine“ EL toimimise lepingu nende sätete kohaselt, mis puudutavad asutamisevabadust, tähendab määramata aja jooksul vastuvõtvas liikmesriigis püsiva tegevuskoha kaudu majandustegevuse tegelikku teostamist. See eeldab seega kõnealuse majandustegevuses osaleja tegelikku kohalolu ning majandustegevuse tegelikku teostamist selles liikmesriigis (22. novembri 2018. aasta kohtuotsus Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank, C-625/17, EU:C:2018:939, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 33 Lisaks tuleb täpsustada, et isiku võib asutada EL toimimise lepingu asutamisevabadust käsitlevate sätete tähenduses rohkem kui ühes liikmesriigis eelkõige teise tegevuskoha loomise kaudu (30. novembri 1995. aasta kohtuotsus Gebhard, C-55/94, EU:C:1995:411, punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 34 Seevastu EL toimimise lepingu teenuste osutamise vabadust käsitleva peatüki sätted ning eriti ELTL artikli 57 kolmas lõik näevad ette, et kui teenuse osutaja siirdub muusse liikmesriiki kui tema asukohaliikmesriik, tohib ta seal tegutseda ajutiselt (22. novembri 2018. aasta kohtuotsus Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank, C-625/17, EU:C:2018:939, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 35 Euroopa Kohtu praktika kohaselt võib mõiste „teenus“ EL toimimise lepingu tähenduses hõlmata väga erinevat laadi teenuseid, sealhulgas teenuseid, mida teises liikmesriigis asutatud ettevõtja osutab tihedamini või harvemini, korrapärasemalt või korrapäratumalt, ka pikema ajavahemiku vältel, isikutele ühes või mitmes teises liikmesriigis. Mitte ükski EL toimimise lepingu säte ei võimalda abstraktselt kindlaks määrata pikkust või sagedust, millest alates ei saa teenuse osutamist või teatud liiki teenuse osutamist enam käsitada teenuste osutamiseks EL toimimise lepingu tähenduses (vt selle kohta 11. detsembri 2003. aasta kohtuotsus Schnitzer, C-215/01, EU:C:2003:662, punktid 30 ja 31, ning 10. mai 2012. aasta kohtuotsus Duomo Gpa jt, C-357/10–C-359/10, EU:C:2012:283, punkt 32).
- 36 Peale selle on Euroopa Kohus otsustanud, et teenuste osutamise ajutisus ei pea tähendama, et teenuseosutaja ei või vastuvõtvas liikmesriigis kasutada teatud taristut, näiteks kontorit, bürood või nõustamisruume, kui selline taristu on asjaomase teenuse osutamiseks vajalik (30. novembri 1995. aasta kohtuotsus Gebhard, C-55/94, EU:C:1995:411, punkt 27).
- 37 Esitatud küsimustele tuleb vastata neist kaalutlustest lähtudes.

- 38 Esiteks, olukorras, kus ühes liikmesriigis asutatud kutsealal tegutsev isik asub vastuvõtva liikmesriigi territooriumile, kus tal oli varem tegevuskoht, et tegutseda seal oma kutsealal nüüd vaid ajutiselt ja episoodiliselt, on selle liikmesriigi pädevatel ametiasutustel õigus kontrollida, nagu kinnitab direktiivi 2005/36 põhjendus 11, selle kutseala esindaja väidete tõele vastavust, et tagada, et ta ei püüa kutsealadega seotud riigisisese õiguse täitmisest kõrvale hoida.
- 39 Lisaks ei nähtu sellises olukorras ei ELTL artiklitest 56 ja 57 ega direktiivi 2005/36 artikli 5 lõikest 2 ega käesoleva kohtuotsuse punktides 31–36 viidatud Euroopa Kohtu praktikast, et ainuüksi asjaolu, et kutsealal tegutseval isikul on varem vastuvõttavas liikmesriigis tegevuskoht, võib takistada seda, et teostades teenuste osutamise vabadust, tegutseb ta oma kutsealal viimati nimetatud liikmesriigis, asudes sinna liikmesriigist, kus ta hetkel on asutatud.
- 40 Teiseks nähtub käesoleva kohtuotsuse punktis 35 viidatud kohtupraktikast, et asjaolu, et vastuvõttavas liikmesriigis teises liikmesriigis asutatud kutsealal tegutseva isiku osutatud teenused on teataval määral korduvad, ei takista nende teenuste kvalifitseerimist vastuvõttavas liikmesriigis „ajutiselt ja episoodiliselt“ osutatud teenusteks direktiivi 2005/36 artikli 5 lõike 2 tähenduses.
- 41 Kolmandaks tuleneb käesoleva kohtuotsuse punktis 36 viidatud kohtupraktikast, et asjaolu, et niisuguses olukorras kutsealal tegutseval isikul on vastuvõttavas liikmesriigis teatav taristu, näiteks kontor, ei takista tema poolt vastuvõttavas liikmesriigis osutatud teenuste sellisena kvalifitseerimist.
- 42 Lõpuks olgu meenutatud, et direktiivi 2005/36 artikli 6 lõike 1 punkti a kohaselt on selle direktiivi artiklis 5 nimetatud teises liikmesriigis asutatud teenuse osutajad vabastatud vastuvõtva liikmesriigi territooriumil asutatud kutseala esindajatele esitatavatest nõuetest, mis puudutavad eelkõige kutseorganisatsioonilt või -organilt tegevusloa saamist, selles registreerimist või selle organisatsiooni või organi liikmeks olemist, ning see liikmesriik võib distsiplinaarsätete kohaldamise lihtsustamiseks vastavalt direktiivi artikli 5 lõikele 3 kehtestada ajutise automaatse registreerimise sellise kutseorganisatsiooni või -organi juures või *pro forma* liikmelisuse selles organisatsioonis või organis tingimusel, et selline registreerimine või liikmelisus ei aeglusta ega komplitseeri mingil moel teenuste osutamist.
- 43 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvesse võttes tuleb esitatud küsimustele vastata, et direktiivi 2005/36 artikli 5 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selle sätte tähenduses vastuvõtva liikmesriigi õigusnormid, mis selle liikmesriigi pädevate asutuste tõlgenduse kohaselt ei võimalda teises liikmesriigis asutatud kutsealal tegutseval isikul ajutiselt ja episoodiliselt vastuvõtva liikmesriigi territooriumil oma kutsealal tegutseda, kuna asjaomasel kutsealal tegutseval isikul oli varem tegevuskoht selles liikmesriigis, tema osutatavatel teenustel on teatav korduvus või kuna tal on selles liikmesriigis taristu, näiteks kontor.

Kohtukulud

- 44 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulud, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (üheskoos koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja

nõukogu 20. novembri 2013. aasta direktiiviga 2013/55/EL, artikli 5 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selle sätte tähenduses vastuvõtva liikmesriigi õigusnormid, mis selle liikmesriigi pädevate asutuste tõlgenduse kohaselt ei võimalda teises liikmesriigis asutatud kutsealal tegutseval isikul ajutiselt ja episoodiliselt vastuvõtva liikmesriigi territooriumil oma kutsealal tegutseda, kuna asjaomasel kutsealal tegutseval isikul oli varem tegevuskoht selles liikmesriigis, tema osutatavatel teenustel on teatav korduvus või kuna tal on selles liikmesriigis taristu, näiteks kontor.

Allkirjad